

Till den direkta aktionen hör sabotagen

Georges Yvetot

1911

Hur mycket och vad allt har man inte talat och skrivit om sabotage? Pressen har gjort allt för att vanställa och förvrida den allmänna uppfattningen därav. Lyckligtvis ha en del syndikalister i skrift och tal inför rätta sökt att åt detta begrepp återgiva dess rätta innebörd och tillika varnat för en sammanblandning mellan arbetsgivarnas »sabotage» och arbetarnas.

Arbetsgivarnas (vi tänka då närmast på fabrikanter och handlare) »sabotage» riktar sig mot det allmänna, mot medborgaren i gemen och yttrar sig på mångfaldigt sätt, såsom genom förfalskning av matvaror och viner, råvaror och materiel t. o. m. då detta är avsett till allmännyttiga ändamål, allmänna byggnader o. d. Det skulle kräva volymer att blott uppräknat alla stölder, bedrägerier, förfalskningar, allt fusk, som dessas rovgirighet och vinningslystnad bär på sitt samvete. Talrika rättgångar av sent datum, avslöjat skoj och skamligt jobberi har träffande illustrerat i huru ringa grad dessa exploatörer bekymratsig om det s. k. allmänna, blott de kunnat se sina egna egoistiska intressen till godo. De stora militära leveransskandalerna ha visat den rätta halten av dessa leverantörers fosterlandskärlek. Och ändock har man ingen aning om den massa skandaler, som nedtystats, tack vare denna den mäktigaste av alla makter - guldets.

Då det gällt arbetarnas sabotage hava tidningarna »saboterat» det allmänna omdömet, domarna rättvisans och jämlikhetens principer. Och dock är denna av ett helt annat slag än arbetsgivarnas.

För arbetaren gäller det i första hand att prestera ett arbete, som står i rimlig proportion till den lön, man betalar honom: för dålig lön, dåligt arbete. Naturligtvis praktiserar arbetaren detta system. Man kan t. o. m. våga påstå, att det finnes massor av arbetare, som omedvetet, rent instinktivt göra så. Utan tvivel ger detta lösningen åt gåtan, varför det i marknaden finnes en sådan massa billiga och dåliga varor och produkter. Man brukar säga om det, som är billigt och dåligt: det är fängelsearbete.

Sabotagen kan under vissa förhållanden taga de mest sällsamma former. Ett handels- och magasinsbiträde t. ex. måste anses som en god och trogen tjänare, då han på bästa sätt ser sin principals intressen till godo; men detta är ofta liktydigt med att bestjäla och bedraga kunderna. Vill detta biträde sabotera, behöver han blott giva kunderna fullgod vara, mäta upp denna i exakt vikt eller riktigt mått, i stället för att lura dem till principalens favör. En butikfröken ger kunder, som vill köpa en meter tyg eller band, en hel meter därav i stället för att som nu ej mäta ut mer än 90-95 centimeter.

Sålunda, vissa arbetsgrupper behöva blott handla hederligt och ärligt mot konsumenterna och kunder för att sabotera sina principals intressen.

De arbetare driva *sabotage* (och göra det med full rätt), som lämna konsumenterna den vara, de begära och tro sig få, i stället för en förfalskad, - som visserligen ger principalen 100 proc. vinst.

Arbetarnas intelligent drivna sabotage riktar sig direkt mot exploatörernas intressen. Detta är ärligt spel; det är försvar, revanch.

Arbetsgivarens »sabotage» däremot vänder sig utan åtskillnad mot det allmänna, mot medborgaren i gemen. Den är alltid skadlig och ofta även brottslig, då genom densamma äventyras medborgarnas liv och hälsa.

Någon sammanblandning mellan dessa båda slag av sabotage, arbetarnas och arbetsgivarnas, är ej möjlig.

Man kan säga om arbetarnas sabotage, att den ej sker lika öppet som den direkta aktionen i allmänhet, men däri kunna vi inte se någonting oriktigt; det är enkel krigstaktik.

Sabotagen hänföres till den direkta aktionen, emedan den är direkt riktad mot arbetsgivaren utan någons förmedlan. Sabotage är den form av direkt aktion, som med lika fördel kan användas i tider av relativ fred på arbetsmarknaden, som under brinnande strid mellan kapital och arbete.

Det Anarkistiska Biblioteket

Georges Yvetot
Till den direkta aktionen hör sabotagen
1911

Tidningen Brand #2 1911

www.anarkistiskabiblioteket.se